

Knud Jespersen (DKP):

Det forekommer mig, at ændringsforslaget yderligere forringer regeringens forslag. Det nærmer sig jo det latterlige, når man kommer med et forslag om prisstop og samtidig taler om, at arbejdsgiverne må kunne få kompensation via varefordyrelser for de forhøjelser, der måtte komme i lønningerne. Vi er aldrig på noget tidspunkt gået ud fra, at de automatisk skulle smitte af.

Mens vi som sagt ikke vil stemme for lovforslaget og heller ikke vil stemme imod det — det har jeg begrundet tidligere — så må jeg sige, at dette ændringsforslag, der betyder en forringelse, vil vi absolut stemme imod.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Blot den bemærkning til hr. Ømann, at der ud over pristalsportionerne fra den 25. februar jo også udløses et overenskomst-mæssigt løntillæg på 45 øre.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 97 stemmer mod 30; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1974-31. marts 1975.

(Foregående del af første behandling af lovforslaget (nr. 1) findes i tidenden sp. 515 ff.).

Forhandlingen genoptoges.

Poul Dam (SF):

Det er rimeligt, som andre ordførere også har gjort det, at begynde med at takke for finansministerens redegørelse og for den nye finansplan, vi har fået. Vi forstår, at det har været et stort arbejde, der er udført — ellers havde vi vel ikke fået planen så skrækkelig sent. Det er også et stort arbejde at læse materialet. Det er et stort arbejde at finde ud af, hvad der egentlig er meningen med det hele, først og fremmest fordi redegørelsen og alle de bilag, der hører til, ligesom er opdelt i to trin: først regner man det hele ud, som om der ikke blev planlagt noget indgreb over for dyrtidsreguleringen, og derefter regner man det ud med dette indgreb.

Nu vil jeg foreløbig lade, som om jeg tager regeringen alvorligt, og derfor prøve at se på tallene ud fra forudsætningen, at man virkelig gerne vil have gennemført dette indgreb over for dyrtidsreguleringen — altså se på hovedtallene, som de bliver med dette indgreb indregnet.

Her kan man foreløbig bemærke, at på det gamle finanslovsforslag, som den gamle regering fremsatte, var der regnet med et kasseoverskud på $3\frac{1}{2}$ mia kr. Nu regnes der i den sidste ende med et kasseunderskud på 1 mia kr. Der er altså tale om en nedgang — en forringelse, om man vil, hvis man betragter kasseoverskud som noget væsentligt — på $4\frac{1}{2}$ mia kr. Disse $4\frac{1}{2}$ mia kr. fremkommer på den måde, at der er noget, som man kalder besparelser, og som jeg skal komme tilbage til senere, på ca. 2 mia kr. i forhold til det gamle finanslovsforslag; der er en nettoprisudvikling på ca. 200 mill. kr. mere, end man havde regnet med — når man tager hensyn til de velsignelsesrige virkninger, som regeringen tror på af sit forslag — og så er der en nedgang i skatteprovenet, hvor jeg medregner de særlige dyrtidstilskud, på i alt 6,3 mia kr. Det er mange penge, og der skal nok være nogen, der finder ud af, at disse 6.3 mia kr., det er altså nogen, som befolkningen får. Det er der selvfølgelig ikke tale om.

$3\frac{1}{2}$ mia kr. af dem er et mindreprovenu, som kommer uden ændringer af reglerne, simpelt hen fordi befolkningens indkomster bliver mindre, end man havde regnet med. 1.900 mill. kr. er udgiften til dyrtidstilskuddene,